

331 TIL MIN FØDEØ

Tekst: S.P. Raben-Korch

Andante

mf

T¹₂

B¹₂

1. Blidt vug - ges du i Him - mel-seng paa Bol - stre blaa, mens
 2. Som der du gyn - ger, blød og rund, du Blom - ster - ø, saa
 3. Om Bra - ge, San - gens Vog - ter tro, et Sagn gaar om, at

3

T¹₂

B¹₂

o - ver sprag - let Blom - ster-eng Sang - lær - ker graa din
 smi - len - de og kær - ne-sund i sal - ten Sø, en
 han paa Fyn, i O - dins Bo til Ver - den kom og

rall. a tempo

5

T¹₂

B¹₂

Skøn - heds Pris i Ju - bel-kvad ud - sjun - - ger; og
 ba - den - de Gud - in - de fast at sku - - e, der
 blev den før - ste Skjald i he - le Nor - - den, og

cresc. *f*

7

T¹₂

B¹₂

hver en Som - mer-mor - gens Gry, naar Da - gen ly - ser o - ver By, du
 bol - trer glad sit Le - gems Pragt, mens Flo - ra selv har gav - mildt lagt et
 Digt og Sang og To - ners Magt hans Her - sker-spir er un - der-lagt, og

cresc. *f*

9

T¹₂

B¹₂

sig - net blir af tu - sind gla - de Tun - - ger.
 Ro - sen-baand om Bar - mens æd - le Bu - - e.
 Fyn blev San - gens Kon - ge - bo paa Jor - - den.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

Andante

mf 1

T 1
2

4. Og Y - dun, Ung - doms fag - re Fe, blev Gu - dens Brud; hver
5. Og Sang og Ung - dom, det er Tro paa Li - vets Vaar. saa
6. Og, som din Dag blev født i Sang, saa fik du lært, at

B 1
2

3

T 1
2

To - ne skjalv og maat - te le sin Glæ - de ud, da
blev de døbt, de æd - le to, til fæl - les Kaar, og
alt, hvad der har fest - lig Klang, blir min - dre svært, og

B 1
2

5

T 1
2

San - gen blev med Ung - dom-men for - mæ - - let, og
si - den har de le - vet glad til - sam - - men, og
der - for lyt - ter du, naar Stren - ge stem - - mes og

B 1
2

7

T 1
2

Bra - ge gjør - de her - ligt Kvad om, hvad der ret gør hjer - te- glad, - to
Fyn blev til en San - ger - hal, et Fre - de - bo for vin - get Skjald. - Saa
ø - ver gla - de - re dit Kald paa Mark og Eng, i Lo og Stald, og

B 1
2

9

T 1
2

af den stør - ste Magt paa Jord be - sjæ - - let.
mangt et Navn staar gemt paa A - ske - stam - - men.
bedst, naar Gen - klang i dit Bryst for - nem - - mes.

B 1
2

Andante
mf

1

T 1
2

7. Fra grøn - ne Skov, fra Eng og Vang, fra Borg og Vraa et
8. Og der - før blev dit Fyn - bo-maal som Fug - le - sang. Det
9. Saa hil dig, hil dig, elsk - te Ø! Vogt tro din Arv, da

B 1
2

3

T 1
2

To - ne-brus mod Sky sig svang, de var ej faa, der
fik vel ej af Svær - dets Staal den hvas - se Klang, men
lø - ves Lund, da spi - rer Frø af æ - del Marv, og

B 1
2

5

T 1
2

hæ - ved Sag - net o - ver Ti - ders Taa - - ge, dog
mer af Stry - gens Klap paa Le - ens Kin - - der, og
da er du et Pa - ra - dis i Nor - - den. Lad

B 1
2

7

T 1
2

fle - re, der paa Lær - ke - vis har jub - let ud Al-ver - dens Pris og
So - lens Smil er i dets Gem og Hø - ets Duft og Mo - sens Em og
San - gen to - ne fra hvert Bryst - saa jub - len - de af æ - del Lyst til

B 1
2

9

T 1
2

svo - ret dyrt paa Bra - ges Arv at vaa - - ge.
Bø - gens bli - de Sus, naar Da - gen rin - - der.
jævnt og mun - tert, virk - somt Liv paa Jor - - den.

B 1
2